

Rättsfallssamlingen

DOMSTOLENS DOM (stora avdelningen)

den 17 oktober 2017*

”Begäran om förhandsavgörande – Civilrättsligt samarbete – Förordning (EU) nr 1215/2012 – Artikel 7 led 2 – Särskild behörighet i mål om skadestånd utanför avtalsförhållanden – Kränkning av en juridisk persons rättigheter genom att påstått oriktiga uppgifter om denna person har publicerats på internet och kommentarer om personen i fråga inte avlägsnats – Den ort där skadan inträffade – Centrum för personens intressen”

I mål C-194/16,

angående en begäran om förhandsavgörande enligt artikel 267 FEUF, framställd av Riigikohus (Högsta domstolen, Estland) genom beslut av den 23 mars 2016, som inkom till domstolen den 7 april 2016, i målet

Bolagsupplysningen OÜ,

Ingrid Ilsjan

mot

Svensk Handel AB,

meddelar

DOMSTOLEN (stora avdelningen)

sammansatt av ordföranden K. Lenaerts, vice ordföranden A. Tizzano, avdelningsordförandena R. Silva de Lapuerta, M. Ilešič, J.L. da Cruz Vilaça, A. Rosas och J. Malenovský samt domarna E. Juhász, A. Borg Barthet, J.C. Bonichot, M. Safjan (referent), K. Jürimäe och C. Lycourgos,

generaladvokat: M. Bobek,

justitiesekreterare: handläggaren I. Illéssy,

efter det skriftliga förfarandet och förhandlingen den 20 mars 2017,

med beaktande av de yttranden som avgetts av:

- Bolagsupplysningen OÜ och Ingrid Ilsjan, genom K. Turk och K. Tomson, vandeadvokaadid, samt A. Prants och M. Pild, advokaadid,
- Estlands regering, genom K. Kraavi-Käerdi och N. Grünberg, båda i egenskap av ombud,

* Rättegångsspråk: estniska.

- Portugals regering, genom L. Inez Fernandes, M. Figueiredo och S. Duarte Afonso, samtliga i egenskap av ombud,
- Förenade kungarikets regering, genom J. Kraehling och C. Crane, båda i egenskap av ombud, biträdda av J. Holmes, barrister,
- Europeiska kommissionen, genom M. Wilderspin, M. Heller och E. Randvere, samtliga i egenskap av ombud,

och efter att den 13 juli 2017 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,

följande

Dom

- 1 Begäran om förhandsavgörande avser tolkningen av artikel 7 led 2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1215/2012 av den 12 december 2012 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område (EUT L 351, 2012, s. 1).
- 2 Begäran har framställts i ett mål mellan å ena sidan Bolagsupplysningen OÜ och Ingrid Ilsjan och å andra sidan Svensk Handel AB, angående begäran om rättelse av påstått oriktiga uppgifter på Svensk Handels webbplats, avlägsnande av kommentarer rörande dessa uppgifter på ett diskussionsforum på webbplatsen och ersättning för den skada klagandena påstår sig ha lidit.

Tillämpliga bestämmelser

- 3 I skälen 15 och 16 i förordning nr 1215/2012 anges följande:
  - ”(15) Behörighetsbestämmelserna bör uppfylla kravet på förutsebarhet och bygga på den allmänna principen om svarandens hemvist. Det bör alltid kunna gå att bestämma vilken domstol som är behörig utifrån denna princip, utom i vissa bestämda fall när tvistens art eller hänsynen till parternas rätt att själva avtala om behörig domstol gör det berättigat att använda något annat kriterium om anknytning. I fråga om juridiska personer måste hemvisten kunna bestämmas på ett objektivt sätt så att de gemensamma reglerna blir överskådliga och behörighetskonflikter kan undvikas.
  - (16) Principen om att domstolen där svaranden har hemvist är behörig bör kompletteras med alternativa behörighetsgrunder i de fall där det finns en nära anknytning mellan domstolen och tvisteföremålet eller då detta krävs för att underlätta en korrekt rättskipning. Detta kriterium om nära anknytning bör säkerställa ökad rättssäkerhet och förhindra att svaranden kan stämmas i en domstol i en medlemsstat som han eller hon inte rimligen kunde förutse. Detta är viktigt, särskilt i tvister om utomobligatoriska förpliktelser som härrör från kränkningar av privatlivet eller personlighetsskyddet, inbegripet förtal.”
- 4 Reglerna om domstols behörighet återfinns i kapitel II i förordningen.
- 5 I artikel 4.1 i förordningen, som ingår i avsnitt 1 i kapitel II, med rubriken ”Allmänna bestämmelser”, föreskrivs följande:

”Om inte annat föreskrivs i denna förordning, ska talan mot den som har hemvist i en medlemsstat väckas vid domstol i den medlemsstaten, oberoende av i vilken stat han eller hon har medborgarskap.”

- 6 I artikel 5.1 i förordningen, som ingår i samma avsnitt 1, föreskrivs följande:
- ”Talan mot den som har hemvist i en medlemsstat får väckas vid domstol i en annan medlemsstat endast med stöd av bestämmelserna i avsnitten 2–7 i detta kapitel.”
- 7 Artikel 7 i förordningen ingår i avsnitt 2, med rubriken ”Särskilda behörighetsbestämmelser”, i kapitel II. Artikel 7 led 2 föreskriver följande:
- ”Talan mot den som har hemvist i en medlemsstat kan väckas i en annan medlemsstat
- ...
2. Om talan avser skadestånd utanför avtalsförhållanden, vid domstolen för den ort där skadan inträffade eller kan inträffa.”
- 8 Artikel 7 led 2 i förordning nr 1215/2012 har samma lydelse som artikel 5 led 3 i rådets förordning (EG) nr 44/2001 av den 22 december 2000 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område (EGT L 12, 2001, s. 1), som upphävdes genom förordning nr 1215/2012, och motsvarar den i artikel 5 led 3 i Brysselkonventionen av den 27 september 1968 om domstols behörighet och om verkställighet av domar på privaträttens område.

Målet vid den nationella domstolen och tolkningsfrågorna

- 9 Bolagsupplysningen, ett bolag bildat enligt estnisk rätt, och Ingrid Ilsjan, en anställd vid bolaget, väckte den 29 september 2015 talan mot Svensk Handel, ett bolag bildat enligt svensk rätt som organiserar arbetsgivare inom handeln, vid Harju Maakohus (Harju länsdomstol, Estland). Klagandena yrkade att den domstolen skulle förplikta Svensk Handel att rätta de oriktiga uppgifter om Bolagsupplysningen som publicerats på Svensk Handels webbplats och avlägsna de kommentarer som lämnats där samt betala 56 634,99 euro i skadestånd till Bolagsupplysningen och skälig ersättning till Ingrid Ilsjan för ideell skada, efter rättsens bedömning.
- 10 Enligt ansökan i målet upptog Svensk Handel Bolagsupplysningen på sin så kallade varningslista på sin webbplats med uppgiften att bolagets verksamhet var bedräglig och vilseledande. På webbplatsens diskussionsforum finns omkring 1 000 kommentarer, inklusive direkta uppmaningar till våld mot Bolagsupplysningen och dess anställda, däribland Ingrid Ilsjan. Svensk Handel har vägrat att ta bort Bolagsupplysningen från listan och att avlägsna kommentarerna. Detta lamslår Bolagsupplysningens ekonomiska verksamhet i Sverige, vilket medför löpande ekonomisk skada för företaget.
- 11 I beslut av den 1 oktober 2015 avvisade Harju Maakohus (Harju länsdomstol) talan. Enligt den domstolen kan artikel 7 led 2 i förordning nr 1215/2012 inte tillämpas, eftersom det inte framgår av ansökan att skadan inträffade i Estland. De omtvistade uppgifterna och kommentarerna var på svenska, och personer som är bosatta i Estland kan inte förstå dem utan översättning. Förståelsen av de oriktiga uppgifterna beror på det språkliga sammanhanget. Det har inte visats att det inträffat en skada i Estland, och den omständigheten att omsättningen anges i svenska kronor låter förstå att skadan inträffade i Sverige. Det faktum att den omtvistade webbplatsen är tillgänglig i Estland kan inte automatiskt motivera att en estnisk domstol ska pröva det civilrättsliga målet.
- 12 Klagandena överklagade beslutet från Harju Maakohus (Harju länsdomstol).
- 13 Genom beslut av den 9 november 2015 ogillade Tallinna Ringkonnakohus (Tallinns överdomstol, Estland) överklagandet och fastställde beslutet från domstolen i första instans.

- 14 Klagandena har yrkat att den hänskjutande domstolen ska upphäva beslutet från Tallinna Ringkonnakohus (Tallinns överdomstol) och pröva talan i sak. Svensk Handel har bestritt dessa yrkanden.
- 15 Den hänskjutande domstolen har särskilt Bolagsupplysningens och Ingrid Ilsjans yrkanden, eftersom den bedömer att det finns grund för den sistnämndas överklagande av beslutet från Tallinna Ringkonnakohus (Tallinns överdomstol), att beslutet från Harju Maakohus (Harju länsdomstol) ska upphävas och att målet ska återförvisas till sistnämnda domstol för prövning av om Ingrid Ilsjans yrkanden kan prövas i sak.
- 16 Vad gäller Bolagsupplysningens talan anser den hänskjutande domstolen att den omfattas av de estniska domstolarnas behörighet åtminstone vad gäller kravet på ersättning för den skada som uppkommit i Estland.
- 17 Den hänskjutande domstolen har dock tillagt att till skillnad från en immateriell rättighet, för vilken skyddet är begränsat till den medlemsstats territorium där rättigheten är registrerad, är de rättigheter som påstås ha kränkts i det aktuella fallet till sin natur inte rättigheter som enbart kan skyddas inom vissa medlemsstaters territorier (se, för ett liknande resonemang, dom av den 3 oktober 2013, Pinckney, C-170/12, EU:C:2013:635, punkterna 35–37). Bolagsupplysningen har i huvudsak gjort gällande att dess rykte och anseende har skadats genom de oriktiga uppgifterna. EU-domstolen har härvidlag slagit fast att angrepp på en juridisk persons rykte eller aktning äger rum på de platser där publikationen sprids och där den drabbade gör gällande att denne utsatts för ett angrepp på sitt rykte (dom av den 7 mars 1995, Shevill m.fl., C-68/93, EU:C:1995:61, punkterna 29 och 30).
- 18 Enligt den hänskjutande domstolen är det emellertid inte möjligt att klart avgöra om Bolagsupplysningen enligt ovannämnda principer även kan begära rättelse av oriktiga uppgifter och avlägsnande av kommentarer vid en estnisk domstol.
- 19 Det är inte heller möjligt att avgöra om Bolagsupplysningen även kan vända sig till estnisk domstol för att begära ersättning för hela den skada som företaget påstår sig ha lidit. Den hänskjutande domstolen har erinrat om principen att en person som anser sig ha blivit kränkt genom innehållet på en webbplats kan väcka talan om ersättning för hela skadan antingen vid domstolarna i den medlemsstat där avsändaren av innehållet är etablerad eller vid domstolarna i den medlemsstat där personen har centrum för sina intressen (dom av den 25 oktober 2011, eDate Advertising m.fl., C-509/09 och C-161/10, EU:C:2011:685, punkt 52). Den har dock noterat att den principen formulerats specifikt för att avse kränkningar av fysiska personers personlighetsskydd. Därför är det inte klarlagt att den principen även gäller juridiska personer.
- 20 Slutligen frågar sig den hänskjutande domstolen huruvida sätet och/eller driftstället för en juridisk person kan motivera antagandet att även centrum för dess intressen befinner sig där. Oberoende av om man kan göra ett sådant antagande uppkommer frågan på grundval av vilka omständigheter och kriterier en domstol ska bedöma var en juridisk person har centrum för sina intressen.
- 21 Mot denna bakgrund beslutade Riigikohus (Högsta domstolen, Estland) att vilandeförklara målet och ställa följande frågor till EU-domstolen:
- ”1) Ska artikel 7 led 2 i [förordning nr 1215/2012] tolkas så, att en person vars rättigheter påstås ha kränkts genom publicering av oriktiga uppgifter på internet och genom underlåtenhet att avlägsna kommentarer som rör denna person kan väcka talan om rättelse av de oriktiga uppgifterna och avlägsnande av de kommentarer som kränker dennes rättigheter vid domstolarna i varje medlemsstat där den information som publicerats på internet är eller var tillgänglig, med avseende på den skada personen lidit i den medlemsstaten?

- 2) Ska artikel 7 led 2 i [förordning nr 1215/2012] tolkas så, att en juridisk person vars rättigheter påstås ha kränkts genom publicering av oriktiga uppgifter på internet och genom underlåtenhet att avlägsna de kommentarer som rör denna person kan begära, med avseende på hela den skada som uppkommit, att uppgifterna ska rättas och kommentarerna avlägsnas samt att få ersättning för den materiella skada som uppkommit genom publiceringen av de oriktiga uppgifterna på internet, vid domstolarna i den stat där den juridiska personen har centrum för sina intressen?
- 3) Om den andra frågan besvaras jakande, ska då artikel 7 led 2 i [förordning nr 1215/2012] tolkas så, att
- det kan antas att en juridisk person har centrum för sina intressen i den medlemsstat där den har sitt säte och att den ort där skadan inträffade således är belägen i den medlemsstaten, eller i stället
  - samtliga omständigheter ska beaktas vid fastställandet av var den juridiska personen har centrum för sina intressen och av var den ort där skadan inträffade således är belägen, såsom exempelvis den juridiska personens säte och fasta driftställe, dess kunders geografiska belägenhet och på vilket sätt den bedrev sin ekonomiska verksamhet?"

Prövning av tolkningsfrågorna

Den andra och den tredje frågan

- 22 Den hänskjutande domstolen har ställt sin andra och sin tredje fråga, vilka ska prövas gemensamt, för att få klarhet i huruvida artikel 7 led 2 i förordning nr 1215/2012 ska tolkas så, att en juridisk person som hävdar att dess personlighetsskydd har kränkts genom att oriktiga uppgifter har publicerats på internet och genom att kommentarer om denna juridiska person inte har avlägsnats kan väcka talan om rättelse av uppgifterna, avlägsnande av kommentarerna och ersättning för hela den skada den lidit vid domstolarna i den medlemsstat där den har centrum för sina intressen och, om så är fallet, vilka kriterier och omständigheter som ska beaktas för att avgöra var detta centrum är beläget.
- 23 För att besvara de frågorna vill domstolen erinra om att nämnda artikel 7 led 2 föreskriver att talan mot en person med hemvist i en medlemsstat kan väckas i en annan medlemsstat, om talan avser skadestånd utanför avtalsförhållanden, och då vid domstolen för den ort där skadan inträffade eller kan inträffa.
- 24 Domstolens tolkning av artikel 5 led 3 i förordning nr 44/2001 gäller även för den motsvarande bestämmelsen artikel 7 led 2 i förordning nr 1215/2012 (se, analogt, dom av den 15 juni 2017, Kareda, C-249/16, EU:C:2017:472, punkt 27).
- 25 Det framgår av fast rättspraxis att den särskilda behörighetsbestämmelsen om skadestånd utanför avtalsförhållanden ska tolkas självständigt och med hänsyn till förordningens systematik och syften (se, för ett liknande resonemang, dom av den 25 oktober 2011, eDate Advertising m.fl., C-509/09 och C-161/10, EU:C:2011:685, punkt 38).
- 26 Denna särskilda behörighetsbestämmelse grundas på att det finns en särskilt nära anknytning mellan tvisten och domstolarna för den ort där skadan inträffade eller kan inträffa, vilket med hänsyn till intresset av en god rättskipning och ett ändamålsenligt förfarande gör det befogat att denna domstol ges behörighet (se, bland annat, dom av den 25 oktober 2011, eDate Advertising m.fl., C-509/09 och C-161/10, EU:C:2011:685, punkt 40, och dom av den 22 januari 2015, Hejduk, C-441/13, EU:C:2015:28, punkt 19 och där angiven rättspraxis).

- 27 I mål om skadestånd utanför avtalsförhållanden är nämligen domstolen för den ort där skadan inträffade eller kan inträffa vanligen den mest lämpade att avgöra saken, särskilt med hänsyn till dess närhet till tvisten och till att bevisupptagningen underlättas (dom av den 16 maj 2013, Melzer, C-228/11, EU:C:2013:305, punkt 27, och dom av den 21 maj 2015, CDC Hydrogen Peroxide, C-352/13, EU:C:2015:335, punkt 40).
- 28 Vid tolkningen av artikel 7 led 2 i förordning nr 1215/2012 ska också skäl 16 i förordningen beaktas, enligt vilket en nära anknytning mellan domstolen och tvisteföremålet bör säkerställa ökad rättssäkerhet och förhindra att svaranden kan stämmas i en domstol i en medlemsstat som han eller hon inte rimligen kunde förutse, vilket är viktigt, särskilt i tvister om utomobligatoriska förpliktelser som härrör från kränkningar av privatlivet eller personlighetskyddet, inbegripet förtal.
- 29 Enligt domstolens fasta praxis avser uttrycket ”den ort där skadan inträffade” både den ort där den skadevållande händelsen inträffade och den där skadan uppkom. Dessa båda orter kan utgöra en avgörande anknytning avseende domstols behörighet, eftersom var och en av dem, beroende på omständigheterna, kan erbjuda en särskilt användbar indikation såvitt avser bevisningen och organiseringen av processen (dom av den 25 oktober 2011, eDate Advertising m.fl., C-509/09 och C-161/10, EU:C:2011:685, punkt 41 och där angiven rättspraxis).
- 30 Det nationella målet rör inte möjligheten att väcka talan vid estnisk domstol i egenskap av domstol för den ort där den skadevållande händelsen inträffade. Det är nämligen utrett att sistnämnda ort inte är belägen inom domkretsen för de domstolar där Bolagsupplysningen och Ingrid Ilsjan fört talan. Frågan är huruvida domstolen i fråga är behörig med hänvisning till den ort där den påstådda skadan uppkom.
- 31 EU-domstolen har, vad gäller talan om gottgörelse för en immateriell skada som påstås ha orsakats genom en ärekränkande artikel i en tidning, funnit att den drabbade kan väcka skadeståndstalan mot utgivaren vid domstolarna i varje medlemsstat där publikationen spridits och där den drabbade påstår sig ha utsatts för ett angrepp på sitt rykte, varvid de domstolarna emellertid enbart är behöriga att pröva de skador som orsakats i respektive domstols medlemsstat (dom av den 7 mars 1995, Shevill m.fl., C-68/93, EU:C:1995:61, punkt 33).
- 32 Vad specifikt gäller internet har domstolen i ett mål rörande en fysisk person emellertid slagit fast att när en kränkning av personlighetskyddet genom innehåll som publicerats på en webbplats görs gällande kan den person som anser sig ha blivit kränkt väcka talan om ersättning för hela skadan vid domstolarna i den medlemsstat där vederbörande har centrum för sina intressen (dom av den 25 oktober 2011, eDate Advertising m.fl., C-509/09 och C-161/10, EU:C:2011:685, punkt 52).
- 33 Vad gäller sådant innehåll märks den påstådda skadan i allmänhet tydligast där personen i fråga har centrum för sina intressen, med tanke på det rykte denne åtnjuter där. Kriteriet ”centrum för den drabbades intressen” pekar således ut den plats där den skada som orsakats av innehåll på internet tydligast uppkommer, i den mening som avses i artikel 7 led 2 i förordning nr 1215/2012.
- 34 Domstolarna i den medlemsstat där den berörda personen har centrum för sina intressen är således bäst lämpade att bedöma hur sådant innehåll inverkar på den berörda personens rättigheter (se, för ett liknande resonemang, dom av den 25 oktober 2011, eDate Advertising m.fl., C-509/09 och C-161/10, EU:C:2011:685, punkt 48).
- 35 Kriteriet avseende centrum för en persons intressen är också förenligt med behörighetsreglernas syfte att uppnå förutsebarhet, eftersom det gör det möjligt för käranden att utan svårighet avgöra vid vilken domstol talan ska väckas och för svaranden att rimligen förutse var talan kan väckas mot honom eller henne (dom av den 25 oktober 2011, eDate Advertising m.fl., C-509/09 och C-161/10, EU:C:2011:685, punkt 50).

- 36 Sett till omständigheterna i det nationella målet och de tvivel som nämnts i vissa skriftliga och muntliga yttranden, vill domstolen precisera att detta gäller oberoende av om den påstådda skadan är av materiell eller immateriell art.
- 37 Om den påstådda skadan är av materiell eller immateriell art kan förvisso ha betydelse för om den är reparabel, men det saknar betydelse när det gäller att bestämma centrum för den berörda personens intressen såsom varande den plats där en domstol bäst kan bedöma den faktiska inverkan av en publicering på internet och huruvida denna varit till skada.
- 38 Eftersom möjligheten för en person som anser sig ha lidit en skada att väcka talan vid domstol i den medlemsstat där denne har centrum för sina intressen avseende hela den påstådda skadan är motiverad med hänsyn till en korrekt rättskipning och inte specifikt för att skydda kändanden, är det inte heller avgörande om denna är en fysisk eller en juridisk person.
- 39 Domstolen har påpekat att den särskilda behörighetsbestämmelsen avseende skadestånd utanför avtalsförhållanden inte har samma syfte som behörighetsbestämmelserna i avsnitten 3–5 i kapitel II i förordning nr 1215/2012, vilka avser att erbjuda den svagare parten ett stärkt skydd (se, för ett liknande resonemang, dom av den 25 oktober 2012, Folien Fischer och Fofitec, C-133/11, EU:C:2012:664, punkt 46). Kriteriet avseende centrum för en persons intressen syftar för sin del till att fastställa den plats där skadan till följd av innehållet på internet uppkom och följaktligen den medlemsstat vars domstolar är bäst lämpade att pröva tvisten.
- 40 Vad gäller fastställandet av nämnda centrum har domstolen påpekat att det, för en fysisk person, i allmänhet är den plats där han eller hon är stadigvarande bosatt. Emellertid kan en person ha centrum för sina intressen även i en medlemsstat där han eller hon inte är stadigvarande bosatt, eftersom andra faktorer såsom utövandet av en yrkesverksamhet kan göra att det föreligger ett särskilt nära samband med denna stat (dom av den 25 oktober 2011, eDate Advertising m.fl., C-509/09 och C-161/10, EU:C:2011:685, punkt 49).
- 41 Vad gäller en juridisk person som driver en ekonomisk verksamhet, såsom klaganden i målet, ska centrum för dess intressen motsvara den plats där dess kommersiella anseende är mest etablerat, och det ska således bestämmas utifrån den plats där personen utövar sin huvudsakliga ekonomiska verksamhet. Centrum för en juridisk persons intressen kan förvisso sammanfalla med den plats där den har sitt stadgeenliga säte, när den utövar all eller huvuddelen av sin verksamhet i den medlemsstat där sätet är beläget och dess rykte där följaktligen är viktigare än i alla andra medlemsstater. Var sätet är beläget är dock inte i sig ett avgörande kriterium vid denna bedömning.
- 42 Då, som i det nationella målet, den berörda juridiska personen utövar större delen av sin verksamhet i en annan medlemsstat än den där den har sitt säte, får det således antas att den personens kommersiella anseende, som kan påverkas av den omtvistade publiceringen, är viktigare i den medlemsstaten än i någon annan medlemsstat och följaktligen att en eventuell skada på detta anseende är mest märkbar där. Domstolarna i den staten är därmed bäst lämpade att bedöma förekomsten och omfattningen av den påstådda kränkningen, särskilt som i detta fall de påstått oriktiga eller ärekränkande uppgifterna och kommentarerna publicerats på en professionell webbplats som drivs i den medlemsstat där den berörda juridiska personen bedriver merparten av sin verksamhet och som, med tanke på det språk uppgifterna och kommentarerna är skrivna på, väsentligen är avsedda att förstås av personer bosatta där.
- 43 Det ska påpekas att om det inte framgår av de omständigheter som rätten har att bedöma i det skede då den prövar om den är behörig att den berörda juridiska personen har det mesta av sin ekonomiska verksamhet i en viss medlemsstat, och det således inte kan avgöras var den juridiska personen som påstår sig ha fått sitt personlighetskydd kränkt har centrum för sina intressen, kan den personen inte

åtnjuta fördelen att med stöd av artikel 7 led 2 i förordning nr 1215/2012 få väcka talan mot den påstådda skadevällaren om ersättning för hela skadan i den medlemsstaten, såsom den plats där skadan uppkom.

- 44 Den andra och den tredje frågan ska således besvaras på följande sätt. Artikel 7 led 2 i förordning nr 1215/2012 ska tolkas så, att en juridisk person som hävdar att dess personlighetsskydd har kränkts genom att oriktiga uppgifter har publicerats på internet och genom att kommentarer om denna juridiska person inte har avlägsnats kan väcka talan om rättelse av uppgifterna, avlägsnande av kommentarerna och ersättning för hela den skada denne lidit vid domstolarna i den medlemsstat där personen har centrum för sina intressen.

När den berörda juridiska personen utövar merparten av sin verksamhet i en annan medlemsstat än den där den har sitt säte, kan den personen väcka talan mot den påstådda skadevällaren i denna andra medlemsstat, såsom den plats där skadan uppkom.

Den första frågan

- 45 Den hänskjutande domstolen har ställt sin första fråga för att få klarhet i om artikel 7 led 2 i förordning nr 1215/2012 ska tolkas så, att en person som hävdar att hans eller hennes personlighetsskydd har kränkts genom att oriktiga uppgifter om honom eller henne har publicerats på internet och genom att kommentarer som rör honom eller henne inte har avlägsnats kan väcka talan om rättelse av de oriktiga uppgifterna och avlägsnande av de kommentarer som kränker dennes rättigheter vid domstolarna i varje medlemsstat där den information som tillgängliggjorts på internet är eller var tillgänglig.
- 46 Denna fråga ska besvaras nekande.
- 47 Förvisso slog domstolen i punkterna 51 och 52 i sin dom av den 25 oktober 2011, eDate Advertising m.fl. (C-509/09 och C-161/10, EU:C:2011:685) fast att en person som anser sig ha lidit skada, i stället för en talan om ersättning för hela skadan, också kan väcka talan vid domstolarna i varje medlemsstat på vars territorium det på internet publicerade innehållet är eller har varit tillgängligt, dock endast i fråga om ersättning för de skador som orsakats i den medlemsstat där den domstol vid vilken talan väckts är belägen.
- 48 Eftersom uppgifter och innehåll som publiceras på en webbplats är tillgängliga överallt och räckvidden av en spridning på internet alltså i princip är obegränsad (se, för ett liknande resonemang, dom av den 25 oktober 2011, eDate Advertising m.fl., C-509/09 och C-161/10, EU:C:2011:685, punkt 46), är dock ett yrkande om rättelse av sådana uppgifter och avlägsnande av sådant innehåll odelbart och kan följaktligen endast framställas vid en domstol som är behörig att pröva en skadeståndstalan i dess helhet i den mening som avses i rättspraxis enligt domen av den 7 mars 1995, Shevill m.fl. (C-68/93, EU:C:1995:61, punkt 32) och domen av den 25 oktober 2011, eDate Advertising m.fl. (C-509/09 och C-161/10, EU:C:2011:685, punkt 48), och inte vid en domstol som saknar denna behörighet.
- 49 Av vad som anförts ska den första frågan besvaras på följande sätt. Artikel 7 led 2 i förordning nr 1215/2012 ska tolkas så, att en person som hävdar att hans eller hennes personlighetsskydd har kränkts genom att oriktiga uppgifter har publicerats på internet och genom att kommentarer om honom eller henne inte har avlägsnats inte kan väcka talan om rättelse av uppgifterna och avlägsnande av kommentarerna vid domstolarna i varje medlemsstat där den information som publicerats på internet är eller var tillgänglig.

Rättegångskostnader

50 Eftersom förfarandet i förhållande till parterna i målet vid den nationella domstolen utgör ett led i beredningen av samma mål, ankommer det på den nationella domstolen att besluta om rättegångskostnaderna. De kostnader för att avge yttrande till domstolen som andra än nämnda parter har haft är inte ersättningsgilla.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (stora avdelningen) följande:

1) **Artikel 7.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1215/2012 av den 12 december 2012 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område ska tolkas så, att en juridisk person som hävdar att dess personlighetsskydd har kränkts genom att oriktiga uppgifter har publicerats på internet och genom att kommentarer om denna juridiska person inte har avlägsnats kan väcka talan om rättelse av uppgifterna, avlägsnande av kommentarerna och ersättning för hela den skada denne lidit vid domstolarna i den medlemsstat där personen har centrum för sina intressen.**

När den berörda juridiska personen utövar merparten av sin verksamhet i en annan medlemsstat än den där den har sitt säte, kan den personen väcka talan mot den påstådda skadevällaren i denna andra medlemsstat, såsom den plats där skadan uppkom.

2) **Artikel 7 led 2 i förordning nr 1215/2012 ska tolkas så, att en person som hävdar att hans eller hennes personlighetsskydd har kränkts genom att oriktiga uppgifter har publicerats på internet och genom att kommentarer om honom eller henne inte har avlägsnats inte kan väcka talan om rättelse av uppgifterna och avlägsnande av kommentarerna vid domstolarna i varje medlemsstat där den information som publicerats på internet är eller var tillgänglig.**

Underskrifter